

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2016/778**af 2. februar 2016****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår de forhold og betingelser, under hvilke betalingen af ekstraordinære ex post-bidrag helt eller delvis kan udskydes, og kriterierne for fastsættelse af aktiviteter, ydelser og transaktioner med hensyn til kritiske funktioner og for fastsættelse af forretningsområder og hertil knyttede ydelser med hensyn til centrale forretningsområder****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 2, og artikel 104, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Udskydelse af ekstraordinære ex post-bidrag, jf. artikel 104 i direktiv i 2014/59/EU, bør indrømmes af afviklingsmyndigheden efter anmodning fra et institut for at lette afviklingsmyndighedens vurdering af, om det pågældende institut opfylder betingelserne for udskydelse, jf. artikel 104, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU. Det pågældende institut bør fremlægge alle de oplysninger, som afviklingsmyndigheden finder nødvendige for at foretage en sådan vurdering. Afviklingsmyndigheden bør tage hensyn til alle de oplysninger, som de nationale kompetente myndigheder råder over, for at undgå overlappinger af indberetningskrav.
- (2) Afviklingsmyndigheden bør ved vurderingen af ekstraordinære ex post-bidrag indvirkning på instituttets solvens eller likviditet analysere, hvilken indvirkning betalingen har på instituttets kapital og likviditetsmæssige status. I forbindelse med denne analyse bør man gå ud fra et tab på instituttets balance svarende til det beløb, der skal betales på det tidspunkt, hvor det forfalder, og foretage en fremskrivning af instituttets kapitalprocenter som følge af dette tab inden for en passende tidsramme. Desuden bør analysen forudsætte en udgående strøm af midler svarende til det beløb, der skal betales på det tidspunkt, hvor det forfalder, og den bør vurdere likviditetsrisikoen.
- (3) Genopretnings- og afviklingsplaner forudsætter, at institutter og afviklingsmyndigheder er i stand til at identificere og sikre videreførelse af kritiske funktioner i institutter eller koncerner.
- (4) Videreførelsen af kritiske funktioner i instituttet under afvikling er et af de vigtigste mål i forbindelse med afvikling. Dette har til formål at beskytte den finansielle stabilitet og realøkonomien og spiller derfor en afgørende rolle i genopretnings- og afviklingsplanlægningsprocessen. Kritiske funktioner kan omfatte indlån, udlån, betaling, clearing, depot- og afviklingstjenester, engrosfinansieringsmarkedsaktiviteter samt kapitalmarkeds- og investeringsaktiviteter.
- (5) Et instituts eller en koncerns kritiske funktioner er beskrevet i dets/dens genopretningsplan. Genopretningsplanen bør vurderes af afviklingsmyndigheden og danne grundlag for afviklingsplanen. Afviklingsmyndigheden bør foretage sin egen vurdering af kritiske funktioner ved udarbejdelsen af afviklingsplanen og påvise, hvordan kritiske funktioner og centrale forretningsområder vil kunne adskilles juridisk og økonomisk fra andre funktioner for at sikre deres videreførelse, i tilfælde af at instituttet bliver nødlidende.

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190.

- (6) Ved vurderingen af et instituts afviklingsmuligheder bør afviklingsmyndighederne tage hensyn til, om den valgte strategi sikrer videreførelsen af kritiske funktioner, og om beføjelsen til at imødegå eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder vedrører kritiske funktioner. Tilsvarende kan passiver i et bail-in-scenarion fritages fra bail-in-værktøjets anvendelsesområde, hvis udelukkelsen er strengt nødvendig og rimelig af hensyn til videreførelsen af kritiske funktioner. Kritiske funktioner bliver også relevante ved brugen af et brobankværktøj, eftersom et brobankinstitut bør opretholde kritiske funktioner.
- (7) Kritiske funktioner bør identificeres ved en tottrinsprocedure: For det første foretager institutterne en selvevaluering ved udarbejdelsen af deres genopretningsplaner. For det andet foretager afviklingsmyndighederne en kritisk gennemgang af de enkelte institutters genopretningsplaner for at sikre konsekvens og sammenhæng i de metoder, der anvendes af banker. Eftersom afviklingsmyndighederne drager fordel af overblikket over, hvilke funktioner der er afgørende for at opretholde den finansielle stabilitet som helhed, bør de træffe den endelige afgørelse vedrørende udpegelsen af kritiske funktioner med henblik på planlægningen og gennemførelsen.
- (8) Kritiske ydelser bør være de underliggende transaktioner, aktiviteter og ydelser, der udføres af én (specialiserede ydelser) eller flere forretningsenheder eller juridiske enheder (fælles ydelser) i koncernen, der er nødvendige for at levere en eller flere kritiske funktioner. Kritiske ydelser kan udføres af en eller flere enheder (f.eks. en særskilt retlig enhed eller en intern enhed) i koncernen (intern ydelse) eller outsources til en ekstern leverandør (ekstern ydelse). En ydelse bør betragtes som kritisk, hvis en forstyrrelse heraf kan udgøre en alvorlig hindring for eller helt forhindre udførelsen af kritiske funktioner, idet de er uløseligt forbundet med de kritiske funktioner, som et institut udfører for tredjepart. Identifikationen af dem følger efter identifikationen af en kritisk funktion.
- (9) Institutter og afviklingsmyndigheder bør også identificere de kritiske tjenester i genopretnings- og afviklingsplanerne. I det omfang, at kritiske ydelser outsources til tredjeparter, bør afviklingsmyndigheden kunne begrænse sin vurdering til det, der er nødvendigt for at kontrollere, om instituttet har en passende driftskontinuitetsplan på plads.
- (10) Fastsættelsen af en ydelse som kritisk bør give institutterne mulighed for at sikre, at ydelserne fortsat er til rådighed, ved at levere dem via enheder, der er modstandsdygtige, når de er nødlidende, eller fastlægge passende ordninger, hvis de leveres af en ekstern leverandør.
- (11) Den vigtigste forskel mellem en kritisk funktion og et centralt forretningsområde består i virkningerne af de pågældende aktiviteter. Mens kritiske funktioner bør vurderes ud fra deres betydning for realøkonomiens og finansmarkedernes funktion og dermed for den finansielle stabilitet som helhed, bør centrale forretningsområder vurderes på grundlag af den betydning, de har for instituttet selv, f.eks. størrelsen af deres bidrag til instituttets indtægter og profit.
- (12) Således som genopretningsplanen bør indeholde en detaljeret beskrivelse af proceduren for fastsættelse af værdien og salgbarheden af instituttets centrale forretningsområder, transaktioner og aktiver, således bør også afviklingsplanen indeholde en kortlægning af instituttets kritiske transaktioner og centrale forretningsområder og en demonstration af, hvordan kritiske funktioner og centrale forretningsområder vil kunne adskilles juridisk og økonomisk fra andre funktioner for at sikre deres videreførelse, i tilfælde af at instituttet bliver nødlidende. Ved en afvikling kan videreførelsen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder begrunde en undtagelse for visse passiver fra anvendelsen af bail-in-værktøjet og kan også begrunde overførslen heraf til en brobank.
- (13) De centrale forretningsområder er ganske vist ofte knyttet til, hvor meget de bidrager til instituttets økonomiske resultater, men en sådan fremgangsmåde tager ikke nødvendigvis fuldstændig højde for alle centrale forretningsområder, fordi et institut kan levere en ydelse, der ikke direkte selv genererer overskud (eller endda genererer tab), men skaber en betydelig franchiseværdi og derfor er afgørende for dens forretningsaktivitet som helhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastlægges nærmere bestemmelser vedrørende:

- a) under hvilke forhold og på hvilke betingelser betalingen af ekstraordinære ex post-bidrag helt eller delvis kan udskydes i henhold til artikel 104, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU
- b) kriterierne for fastsættelse af de aktiviteter, ydelser og transaktioner, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 35), i direktiv 2014/59/EU
- c) kriterierne for fastsættelse af de forretningsområder og hertil knyttede ydelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 36), i direktiv 2014/59/EU.

Disse bestemmelser skal anvendes af en afviklingsmyndighed udpeget af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 3 direktiv 2014/59/EU.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »udskydelsesperiode«: en periode på op til seks måneder
- 2) »funktion«: et struktureret sæt af aktiviteter, ydelser eller transaktioner, der leveres af instituttet eller koncernen til tredjeparter, uanset instituttets interne organisation
- 3) »forretningsområde«: et struktureret sæt af aktiviteter, processer eller transaktioner, der er udformet af instituttet eller koncernen, så tredjeparter kan nå organisations mål.

KAPITEL II

UDSKYDELSE AF EX POST-BIDRAG

Artikel 3

Udskydelse af ekstraordinære ex post-bidrag

1. Efter anmodning fra et institut kan afviklingsmyndigheden indrømme udskydelse af ex post-bidrag, jf. artikel 104, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU. Det pågældende institut skal fremlægge alle de oplysninger, som afviklingsmyndigheden finder nødvendige for at foretage en vurdering af den indvirkning, som betalingen af ekstraordinære ex post-bidrag har på dets finansielle stilling. Afviklingsmyndigheden skal tage hensyn til alle de oplysninger, som de nationale kompetente myndigheder råder over, for at fastslå, om det pågældende institut opfylder betingelserne for udskydelse som omhandlet i stk. 3.

2. Afviklingsmyndigheden bør ved afgørelsen af, om det pågældende institut opfylder betingelserne for udskydelse, vurdere den indvirkning, som en betaling af ekstraordinære ex post-bidrag vil have på instituttets solvens og likviditetsmæssige status. Hvis et institut indgår i en koncern, skal vurderingen også omfatte indvirkningen på solvensen og likviditeten for koncernen som helhed.

3. Afviklingsmyndigheden kan udsætte betalingen af ekstraordinære ex post-bidrag, hvis den konkluderer, at betalingen medfører, at:
- instituttet inden for de følgende seks måneder forventes ikke at opfylde minimumskapitalgrundlagskravene som fastsat i artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾
 - instituttet inden for de følgende seks måneder forventes ikke at opfylde minimumslikviditetsdækningskravene som fastsat i artikel 412, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikel 4 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 ⁽²⁾
 - instituttet inden for de følgende seks måneder forventes ikke at opfylde de særlige likviditetskrav som fastsat i artikel 105 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽³⁾.
4. Afviklingsmyndigheden skal begrænse udskydelsesperioden i det omfang, det er nødvendigt for at undgå risici for det pågældende institut eller dets koncerns finansielle stilling. Afviklingsmyndigheden skal regelmæssigt overvåge, om de i stk. 3 omhandlede betingelser for udskydelse stadig finder anvendelse i udskydelsesperioden.
5. Afviklingsmyndigheden kan efter anmodning fra det pågældende institut forlænge udskydelsesperioden, hvis den konstaterer, at de i stk. 3 omhandlede betingelser for udskydelse stadig finder anvendelse. Denne forlængelse må ikke overstige seks måneder.

Artikel 4

Vurdering af udskydelsens indvirkning på solvens

- Afviklingsmyndigheden vurderer, hvilken indvirkning betalingen af ekstraordinære ex post-bidrag vil have på instituttets lovpligtige kapitalposition. Denne vurdering skal omfatte en analyse af, hvilken indvirkning betalingen af ekstraordinære ex post-bidrag vil have på instituttets opfyldelse af minimumskapitalgrundlagskravene som fastsat i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- Ved vurderingen fratrækkes ex post-bidrag fra instituttets kapitalgrundlagsposition.
- Den i stk. 1 omhandlede analyse skal mindst omfatte perioden op til næste betalingsdato for kapitalgrundlagskrav som fastsat i artikel 3 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 ⁽⁴⁾.

Artikel 5

Vurdering af udskydelsens indvirkning på likviditet

- Afviklingsmyndigheden vurderer, hvilken indvirkning betalingen af ekstraordinære ex post-bidrag vil have på instituttets likviditetsmæssige status. Denne vurdering skal omfatte en analyse af, hvilken indvirkning betalingen af ekstraordinære ex post-bidrag vil have på instituttets evne til at opfylde likviditetsdækningskravene som fastsat i artikel 412, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikel 4 i delegeret forordning (EU) 2015/61.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).

2. Med henblik på den i stk. 1 beskrevne analyse skal afviklingsmyndigheden til beregningen af de udgående nettopengestrømme som fastsat i artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2015/61 tillægge en udgående pengestrøm svarende til 100 % af det beløb, der skal betales på det tidspunkt, hvor betalingen af ekstraordinære ex post-bidrag forfalder.

3. Afviklingsmyndigheden vurderer også, hvilken indvirkning de udgående strømme, der er fastlagt i henhold til stk. 2, har på de særlige likviditetskrav, som er fastsat i artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

4. Den i stk. 1 omhandlede analyse skal mindst omfatte perioden op til næste betalingsdato for likviditetsdækningskrav som fastsat i artikel 3 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.

KAPITEL III

KRITERIER FOR FASTSÆTTELSE AF KRITISKE FUNKTIONER OG CENTRALE FORRETNINGSOMRÅDER

Artikel 6

Kriterier for fastsættelse af kritiske funktioner

1. En funktion anses for kritisk, hvis den opfylder begge følgende kriterier:

- a) funktionen ydes af instituttet til tredjeparter, som ikke er tilknyttet instituttet eller koncernen, og
- b) en pludselig forstyrrelse af funktionen ville sandsynligvis have væsentlige negative virkninger for tredjepart, føre til afsmitning eller underminere markedsaktørernes generelle tillid på grund af funktionens systemiske relevans for tredjepart og den systemiske relevans af, at instituttet eller koncernen udfører funktionen.

2. Ved vurdering af de væsentlige negative virkninger for tredjepart, den systemiske relevans af funktionen for tredjepart og den systemiske relevans af, at instituttet eller koncernen yder funktionen, skal instituttet og afviklingsmyndigheden tage hensyn til instituttets eller koncernens størrelse, markedsandel, eksterne og interne forbundethed, kompleksitet og grænseoverskridende aktiviteter.

Kriterierne til vurdering af virkningerne for tredjeparter skal som minimum omfatte følgende elementer:

- a) arten og omfanget af aktiviteten, den globale, nationale eller regionale rækkevidde samt omfanget og antallet af transaktioner; antallet af kunder og modpartner; antallet af kunder, for hvilke instituttet er den eneste eller primære bankforretningspartner
- b) relevansen af instituttet på lokalt, regionalt, nationalt eller europæisk niveau, alt efter hvad der er relevant for det pågældende marked. Relevansen af instituttet kan vurderes på grundlag af markedsandelen, den indbyrdes forbundethed, kompleksiteten og grænseoverskridende aktiviteter
- c) arten af de kunder og interessenter, som berøres af funktionen, f.eks., men ikke begrænset til, detailkunder, erhvervs-kunder, interbankkunder, centrale clearinginstanser og offentlige enheder
- d) den mulige forstyrrelse af funktionen for markeder, infrastrukturer, kunder og offentlige tjenester. Vurderingen kan bl.
 - a. omfatte indvirkningen på likviditeten på de berørte markeder, virkningen og omfanget af forstyrrelsen for kundeaktiviteter og kortfristede likviditetsbehov; mærkbarheden for modpartner, kunder og offentligheden; kundereaktionernes kapacitet og hastighed; relevansen for andre markeds funktion: indvirkningen på et andet markeds likviditet, transaktioner og struktur; indvirkningen på andre modpartner i forbindelse med de vigtigste kunder og funktionens relationer til andre ydelser.

3. En funktion, som er helt afgørende for realøkonomien og de finansielle markeder anses for substituerbar, hvis den kan erstattes på en acceptabel måde og inden for en rimelig tidsfrist, så man derved undgår systemiske problemer for realøkonomien og de finansielle markeder.

Ved vurderingen af en funktions substituerbarhed skal følgende kriterier tages i betragtning:

- a) strukturen på markedet for denne funktion og alternative udbyderes disponibilitet
 - b) andre udbyderes evne med hensyn til kapacitet, kravene vedrørende udførelse af den pågældende funktion og potentielle hindringer for adgang eller ekspansion
 - c) andre udbyderes incitament til at påtage sig disse aktiviteter
 - d) den tid, som brugerne af ydelsen har behov for til at flytte over til den nye tjenesteyder, og omkostningerne ved at flytte, den tid, der er behov for, til at andre konkurrenter overtager funktionerne, og vurdering af, om denne periode er tilstrækkelig til at undgå betydelige forstyrrelser afhængigt af den pågældende ydelse.
4. En ydelse anses for kritisk, hvis ophør heraf kan udgøre en alvorlig hindring for eller helt forhindre udførelsen af en eller flere kritiske funktioner. En ydelse anses ikke for kritisk, hvis den kan leveres af en anden leverandør inden for en rimelig tidsramme i et sammenligneligt omfang for så vidt angår formål, kvalitet og omkostninger.
5. Ved forstyrrelse af funktioner eller ydelser forstås, at funktioner og ydelser ikke længere leveres i et sammenligneligt omfang, på sammenlignelige vilkår og af sammenlignelig kvalitet, medmindre ændringen i leverancen af funktionen eller ydelsen finder sted på en ordnet måde.

Artikel 7

Kriterier for fastsættelse af centrale forretningsområder

1. Forretningsområder og hertil knyttede ydelser, der repræsenterer væsentlige kilder til indtægter, fortjeneste eller franchiseværdi for et institut eller en koncern, som et institut er en del af, anses for at være centrale forretningsområder.
2. Centrale forretningsområder identificeres på grundlag af et instituts interne organisation, dets virksomhedsstrategi, og hvor meget de centrale forretningsområder bidrager til instituttets økonomiske resultater. Indikatorer for centrale forretningsområder omfatter, men er ikke begrænset til, følgende:
 - a) indtægter genereret af det centrale forretningsområde som en procentdel af de samlede indtægter
 - b) fortjeneste genereret af det centrale forretningsområde som en procentdel af den samlede fortjeneste
 - c) afkast af kapital eller aktiver
 - d) aktiver, indtægter og indtjening i alt
 - e) kundeunderlaget, geografisk fodaftryk, brand og operationelle synergier af forretningerne med andre af koncernens forretninger
 - f) virkningerne af det centrale forretningsområdes ophør for omkostninger og indtjening, hvor det er en kilde til finansiering eller likviditet
 - g) vækstperspektiverne for det centrale forretningsområde
 - h) forretningens attraktivitet for konkurrenter som en potentiel erhvervelse
 - i) markedspotentiale og franchiseværdi.
3. Fremtidige forventede indtægter, vækstperspektiver og franchiseværdi kan tages i betragtning ved identifikationen af et centralt forretningsområde, når de understøttes af troværdige, dokumenterede prognoser med oplysninger om de antagelser, som de bygger på.

Centrale forretningsområder kan forlade sig på aktiviteter, der ikke i sig selv skaber direkte fortjeneste for instituttet, men som understøtter centrale forretningsområder i instituttet og dermed bidrager indirekte til instituttets fortjeneste.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. februar 2016.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand
